

ŽIVOT A DOBA
SOUDCE
A.K.

ŽIVOT A DOBA
SOUDCE
A.K.

Druhá řada seriálu **Soudce A.K.**, na které se podíleli čtyři přední čeští režiséři, **Robert Sedláček, Bohdan Sláma, Radim Špaček a Petr Marek**, bude dynamičtější i napínavější.

Nyní je totiž Adam Klos soudcem trestního práva u Městského soudu v Praze. Už nesoudí rodinné spory, ale ty největší zločince. Nejzávažnější trestné činy a problematické trestní kauzy. U nich se navíc tvůrci druhé řady originálního seriálu inspirovali ve většině případů skutečnými zločiny, které často ve své době vzbuzovaly velký zájem veřejnosti. „Jde o podobnost základního motivu, naše případy jsou fabulované fikce, ale postupy a rozhodnutí soudu by měly odrážet realitu,“ říká kreativní producent **Jan Lekeš**.

Osobní život Adamovi přinesl zásadní změnu. Stará se o dceru, která mu zůstala po Lauře, a bydlí u matky, jež žila po smrti svého manžela a Adamova otce sama. „Narození dcery je pro Adama velmi silný moment. Je zaneprázdněn hledáním spravedlnosti a najednou přijdou velmi silné city k dceři, které jsou ještě posíleny tím, že je matka nevěstná. Dcera v příběhu slouží jako takový protipól soudní síně,“ říká představitel hlavní role **David Švehlík**. Neméně podstatnou vedlejší linku příběhu pak tvoří Adamovi sousedi. Ve vedlejší vile se totiž dějí velmi zvláštní věci provokující jeho představitivost, a když si začne dávat dohromady souvislosti, zatáhne nakonec do svých úvah i svého kamaráda Igora známého už z první série...

„Druhá řada seriálu bude o dost dynamičtější než první série,“ říká Jan Lekeš a pokračuje: „Soudní síň bude sice i nadále tvořit těžiště příběhů, ale nabídneme mnohem více exteriérů, akčních scén a ústřední kriminální případ budeme často sledovat i naživo, tak jak se odehrál. A hlavně, dopad trestních činů a Adamových rozhodnutí je mnohem fatálnější. Jak pro společnost, tak pro svědomí samotného soudce.“

V každé epizodě se divák nejprve dozví, co se skutečně v daném případě stalo. Má tak následně sám možnost sledovat, jakým způsobem je u soudního líčení věc všemi relativizována a zamlžována. Na jedné straně stojí státní zástupce rozebírající s policisty důkazy, návrh trestu či slabá místa obhajoby. Na druhé straně právníci s obžalovaným rekapituluji vlastní strategii a hledají trhliny v obžalobě. To vše pak vrcholí u soudu v čele s Adamem Klosem, kde začíná bitva, v níž vítězství nebo prohra mohou znamenat ztrátu svobody a naprostý existenční krach. „Zatímco dříve jsme viděli všechno výhradně z pohledu soudce, tak nyní se důležitým spoluhráčem stává i obžalovaný. Tak se více soustředíme na to, jak je konstruovaná obhajoba a jak obžaloba,“ prozrazuje režisér **Robert Sedláček**.

Příběhů Adama Klose se v druhé sérii ujali oceňovaní čeští režiséři, spoluautor projektu Robert Sedláček natočil šest dílů, Bohdan Sláma a Radim Špaček každý po třech a Petr Marek, který byl autorem hudby k první řadě, pak jeden díl.

Režisér Robert Sedláček: Mám pochopení pro pochopitelné trestné činy

Jaké je ústřední téma druhé řady seriálu a v čem jste se posunuli?

V první řadě jsme se soustředili především na hlavní postavu soudce. Zkoumali jsme, jakou má zodpovědnost, jak vypadá myšlenková krajina soudce – úředníka, který rozhoduje nejen o vině a trestu, ale i o něčem tak neuchopitelném jako je spravedlnost. Zatímco dříve jsme viděli všechno výhradně z jeho pohledu, tak nyní se důležitým spoluhráčem stává i obžalovaný. Tak se více soustředíme na to, jak je konstruovaná obhajoba a jak obžaloba. Velký posun oproti první sérii je pak v tom, že divák hned na začátku přesně ví, co se stalo. V tom má obrovskou výhodu oproti soudci. Na konci je tak divák chytřejší, než hlavní hrdina.

Změnila práce na tomto projektu nějak Váš pohled na justici?

Můj pohled na justici se nijak nezměnil. Je to továrna na rozsudky, která má ve společnosti výlučné postavení, stejně jako třeba armáda. Z toho také plyne její sebevědomí. Víím, že v právní obci měl seriál velkou odezvu, tak se druhou řadou snažím nepřímo působit na to uvědomění odpovědnosti. Uvědomění si, že sekernictví je stejně dobré jako váhání.

Má se filmař snažit mít pochopení i pro zločince?

Mám pochopení pro pochopitelné činy. Například pro zločiny spáchané v afektu. Nemohl jinak, tak co se dá dělat. Ale to samozřejmě není omluva. Stejně jako duševní nemoc není omluvou pro zločin v jejím důsledku spáchaný. Je vysvětlením, nikoli omluvou. Když člověk začne propadat

přílišné empatii k zločincům, je potřeba vzpomenout si na oběť a na její utrpení. Nic neospravedlňuje utrpení oběti.

První i druhá řada se opírají o skutečné případy. Který případ byl pro Vás osobně nejsložitější?

Jednoznačně díl inspirovaný mediálně známým případem, kdy parta kluků vyhodila holku z okna, pak ji přitáhli zpátky a čtyřicet minut ji dobíjeli. Něco neuvěřitelného. Točit to bylo hnusné stejně tak, jako se probírat materiály a duševním stavem pachatelů. Toho jsem se bál nejvíce. Jsem zvědavý, jak tento díl přijmou diváci.

Máte za sebou čerstvou zkušenost s Bohémou, kdy se – byť v jiném kontextu – také jednalo o filmový přepis skutečných událostí a situací...

To je právě ta fragmentace pravdy. To samé, co já jsem řešil u Bohémy, řeší soudci. Tak jsem musel trochu soudit a klást argumenty za sebe. Po právu jsme za to byli vystaveni nějaké zpětné vazbě. To je obdobné jako u soudu. Soudce se musí na základě protichůdných argumentů rozhodnout, kam ten příběh teče a kam dotekl.

Takže jste připravený, že diváci rozklíčují, o jaké případy jde. Je to pro Vás stejná, nebo větší zodpovědnost?

Není to jiné, je to pro mě stejná zodpovědnost. Jde mi o to, aby to byla nějaká vypovídající nezkrslující zpráva. Pokud jde o historickou přesnost – když se nás sejde pět bývalých spolužáků z FAMU, tak nejsme schopní dát dohromady ani to, co se stalo před sedmnácti lety ve škole. A takhle to funguje se vším. Se Soudcem

AK je to o něco jednodušší, protože jsme, na rozdíl od Bohémy, nešli do hlubší minulosti.

Soudní drama je ve světě poměrně etablovaný žánr. V českém prostředí teď zažívají boom nejrůznější court shows. Proč si myslíte, že je soudní soap opera tak populární?

Tak ono je to v podstatě porno na jiný způsob. Neukazuje se tam sice soulož, ale neustále se o ní mluví a ještě se nad ní vynášejí morální soudy. Je to i o tom, jak je to obsazené. Oni tam všichni vypadají jako sígři. I ta soudkyně. Třeba Barbaru bych se nezdráhal obsadit jako kuplířku. A taková žena vynáší soudy o morálce. To se lidem prostě musí líbit. Srovnal bych to s pouťovým divadlem, nebo s kabaretem.

Pracujete vědomě se zažitými schémata soudních dramat? Třeba, že obhájce je slizký a všehoschopný, žalobce zase čestný a čistý?

Myslím, že třeba Stivínová v roli obhájkyne slizká není. Aspoň když jsem ji režíroval já, možná kolegové ji vedli jinak. A třeba je dobře, že to považujete za slizké. Plesl hraje obhájce jako čistého dravce, cynického hajzla, který na jednu stranu pronáší procítěné proslovy, ale na druhou stranu, když ho něco nezajímá, tak hraje hry na tabletu. To mimochodem ti právníci u soudů skutečně dělají.

Zmínil jste své režisérské kolegy. Na projektu jste se podíleli celkem čtyři. Vyhovuje vám tento model práce?

Já jsem to tak chtěl. Ta diverzita je hrozně důležitá. Kdybych to dělal já sám, tak

to nebude taková zábava, protože já bych se v tom množství utopil. Začalo by to být jednotvárné.

První řadě seriálu někteří diváci i kritici vyčítali, že je chladný a odosobněný. Není to ale záměr?

Byl jsem v soudní síni a víím, s jakým úředním monotónním nezájmem se vyhlašují věci, které mají zásadní dopad na lidské životy. Ten chlad soudní síně jsme se snažili zachytit. Lidé se na soudech chovají úplně jinak, než v normálních životních situacích. A to jsem chtěl, aby se tam zobrazilo.

Režisér Radim Špaček: Seriál ukazuje, jak obtížné je hledat pravdu a jak důležité je nad vším pochybovat

Kam se příběh v druhé sérii Života a doby soudce A. K. posouvá? A jak jste si užil návrat seriálu?

Adam už nesoudí civilní kauzy, ale přešel na trestní právo, vraždy, únosy, znásilnění – takže je to o poznání akčnější než minulá série. Právě díky větší akčnosti scénářů mě natáčení strašně moc bavilo, „vyfasoval“ jsem přepadení dodávky bezpečnostní agentury, kde se střílelo ze samopalů a odávka nakonec shořela, nebo bitku mezi skinheadama a partou Romů. Často jsme spolupracovali s kaskadéry a odborníky na speciální efekty. Rád jsem se zase po čase potkal se skvělými herci, jako např. David Švehlík, Jarda Plesl, Michal Dalecký, Helena Dvořáková a dalšími, poznal jsem i spoustu nových, které jsem dosud neznal. Konečně jsem natáčel pár dní i s Danielou Kolářovou, což byl velký zážitek. Zajímavé to bylo s Markem Danielem, který hraje Adamova kamaráda, policajta Igora, protože jsem paralelně natáčel i seriál Svět pod hlavou, kde hrál nomenklaturní zvíře z 80. let, takže jsme spolu natáčeli několik dní v kuse, ale každý den jiný žánr a jinou dobu.

První řadu jste natáčeli tři režiséři, nyní ještě přibil Petr Marek. Je to pro Vás složitější?

Následky toho, že seriál režírují čtyři režiséři, nesou spíš členové štábu a zejména kameraman Jan Šustr, který se musí i přes naše odlišné povahy a filmové vidění snažit sjednotit vizuální styl, aby to bylo co nejméně poznat.

Jaký je Váš vztah k seriálu Život a doba soudce A. K.? Co Vás osobně na něm nejvíc baví?

Ten seriál mám moc rád, protože ho považuju za velmi užitečný – dává obyčejným lidem, kteří se s justicí zas tak často nestřetnou, určitou představu o tom, jak obtížné je hledat pravdu a jak důležité je nad vším pochybovat.

Režisér Bohdan Sláma: V druhé sérii má divák více informací než soudce

Druhou sérii jste točili celkem čtyři režiséři. Je mezi Vámi nějaká spolupráce nebo domluva?

Nebavili jsme se o tom, jaké formální znaky má seriál mít. Ani jsme nemuseli. Máme shodu v přístupu k jednotlivým případům a k figuře soudce. Toto porozumění určuje výsledný styl. I když každý používáme různé výrazové prostředky, tak vyjadřujeme totéž. Myslím si, že divák si rozdílů nevšimne.

V čem je druhá řada seriálu jiná?

Pro mě je zásadní rozdíl, že tam není Jirka Bartoška. Já jsem v první sérii točil rodinu Klosových a měl jsem k nim intimnější vztah. Naštěstí v seriálu zůstala postava paní Kolářové. A jiné to také je v tom, že v první sérii se řešily občanské spory a teď se řeší trestní právo. Obrovskou změnou ale je, že teď divákům ukazujeme, jak se ten případ vyvinul, takže divák je vlastně chytřejší a informovanější než soudce a myslím, že se tak může lépe ztotožňovat s dilematem rozhodování. Z hlediska vyprávění je to nyní rozhodně zajímavější.

Je v druhé řadě seriálu někdo z herců, koho jste si oblíbil podobně jako pana Bartošku?

Mí oblíbenci jsou vlastně všichni. Do jednotlivých případů jsem obsazoval herce, které mám rád, a jsou skvělí ve své profesi.

Jaký je Váš vztah k seriálu Život a doba soudce A. K.? Co Vás osobně na něm nejvíc baví?

Ten seriál je zajímavý i pro mě, protože jsem u soudu nestrávil moc času. Hlavně to rozhodovací dilema člověka, který musí rozhodnout o osudech jiných a má jen určité množství informací.

Režisér Petr Marek: Byl jsem zaujatým divákem první série

Posílil jste režisérský tým na seriálu Život a doba soudce A.K. Jak se Vám vstupovalo k tomuto projektu?

Od filmu Muži v říji jsem vždy velmi zvědavý na to, co zajímá Roberta Sedláčka. A Robertovi se zase líbil můj film Nic proti ničemu, tak mě lákal ke spolupráci. Asi dva dny jsme si spolu povídali o jeho myšlence seriálu s vnitřním hlasem postavy, tenkrát ještě postava ani nebyla soudcem. A poté se už nezávisle na tomhle povídání Robertovi a Zdeňkovi Zapletalovi vyvinul A.K. Robert chtěl, abych spolupřežíval už první sérii, ale to tehdy nevyšlo.

Se seriálem jste ale spojený už díky hudbě v první sérii. Vzpomenete si ještě, jak jste tenkrát uvažoval?

Byl jsem tehdy rozhodnut udělat si na nějakou dobu pauzu, kdy filmovou hudbu dělat nebudu. A Robert byl tehdy poslední, kdo mě ještě přemluvil. Už proto, že mě jeho věci vždy zajímaly. Hudba k AK je hodně jiná než většina toho, co jsem dělal předtím (Mistři, Protektor, Český mír, Heartbeat 3D, Polski film, Kancelář Blaník). Je minimalističtější, na rozdíl od ostatních elektronických soundtracků založena na jemných kytarových linkách. Říkal jsem si, že Adam Klos je vlastně kromě své ironie i docela melancholický chlapík, který má asi radši kytaru než samplery, klávesy a počítače. Tak jsem vytvořil vlastně melancholické kytarové jemnosti, skoro až takový hudební „vzduch“.

Seriál znáte tedy dobře. Jaký vidíte posun u druhé série?

Zásadní posun vám již určitě popsali i autoři: diváci situace, o kterých soudce nakonec rozhoduje, vidí, jak se reálně staly. Takže mají k dispozici ještě další prvek k uvažování: pravdu. Což je paradoxně ještě ošidnější!

Jaký je Váš vztah k seriálu?

Byl jsem docela zaujatým divákem první série, líbila se mi především nejednoznačnost dilemat, která nabízela jednotlivé „lidskoprávní“ případy. A to, že někdy zcela nerozhodným účastníkem dilematu je i soudce samotný. Protože nejsme zvyklí si připouštět, že třeba i lékař je povolání jako každé jiné a že je nevyhnutelné se i v něm mýlit a dělat stejně tolik chyb jako v každé jiné životní úloze.

Scenárista Zdeněk Zapletal: Soudce nic neviděl a nic neví, ale musí rozhodnout

Proč jste se v druhé řadě rozhodl děj posunout od občanskoprávních sporů k trestnímu právu?

Nechtělo se mi kopírovat nebo rozměňovat první sérii. Všechny zásadní občansko-právní kauzy jsme tady snad použili. Trestní právo mi připadalo dramatičtější, zajímavější, akčnější. Jde o život, o lidskou svobodu. Na začátku jsem netušil, jak až moc je odlišné od toho občanského. Přirovnal bych to asi jako skok do dálky a skok o tyči.

V příbězích seriálu Život a doba soudce A.K. je divák vždy před hlavní postavou soudce, protože hned na začátku vidí, jak se konkrétní případ odehrál. Proč jste se rozhodl pro takovou formu vyprávění?

Možná proto, že existují mraky stejných příběhů, vyprávěných stejně. Zločin, vyšetřování, dopadení. My se v seriálu zabýváme tím, co následuje potom – soudem a trestem. Říká se, že svědek všechno viděl, ale nic neví. Soudní znalec všechno ví, ale nic neviděl. Soudce nic neviděl a nic neví, ale musí rozhodnout. Stejně tak je to v seriálu. Jediný, kdo nic neví, je A.K. Divák by měl jít s ním. Pohoršovat se, že věří tomu lháři, že se nezeptá svědka na něco, co on ví od začátku, být celou dobu u toho a vidět, jak se láme pravda, jak se zamlžuje, jak se lidé mýlí a jak se rodí rozsudek.

Podle čeho jste si vybíral konkrétní trestní činy?

Udělali jsme s Robertem Sedláčkem širší výběr případů, které nás zajímaly. Bylo nám jasné, co dělat nechceme a nebudeme – pedofilní případy a násilí na dětech. Konečný výběr nechal Robert na mně. Trval jenom na případu vybrzdování na dálnici, které sám zažil.

Volil jsem zločiny, které nejsou úplně jednoznačné, kdy si A.K. musí přinejmenším připustit pochyby. V našem právu platí při konečném rozhodování zásada In dubio pro reo. Což znamená, je-li soudce na pochybách, měl by se rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Nemá-li zcela jasné důkazy, měl by obžalovaného osvobodit. Důkazů je někdy málo, znalci se mýlí nebo jsou možná koupení a obžalovaní a svědci lžou. V životě a i v našem seriálu.

Spolupracoval jste při psaní scénáře s nějakými odbornými poradci? Jakým stylem případná spolupráce probíhala?

Měl jsem skvělou poradkyni, která si ale přeje zůstat v anonymitě. Hodně mi pomohla. Napsal jsem scénář dílu, poslal jí ho, ona si ho přečetla, pak jsme se nad ním sešli a celý text jsme spolu probrali. Někdy doslova stránku po stránce. Kdykoliv jsem při psaní něco nevěděl, volal jsem jí. To samé několikrát během natáčení, když si nebyl jistý režisér nebo někdo ze štábu.

Co vše je v Soudci A.K. realita a kde nastupuje fikce?

Některé příběhy jsou čistá fikce. U jiných, třeba u Nelidskosti, u Sestřičky, u Guru, byly inspirací skutečné příběhy. Vyšetřování a soudní líčení je ale ve všech případech vymyšleno.

David Švehlík: Na soudcích leží obrovská zodpovědnost

Mezi první a druhou řadou oběhlo osm let. Jak se postava Adam Klose změnila?

Divák těch osm let nevnímá a může se tedy jen domnívat, co se stalo. Ale co je rozhodně důležité, že Adamovi a jeho manželce Lauře se narodila dcera. Dá se říct, že měli velmi pěknou rodinou idylku. Nicméně Laura musela odjet do Číny, kde měla fotit něco pro UNESCO a už několik měsíců je nezvěstná. Adam s dcerou bydlí u maminky, kterou hraje paní Kolářová. A v ten moment divák vstupuje do druhé řady.

Co vás přimělo k pokračování?

Soudce A. K. je velmi dobře napsaný seriál. Také mi byla velmi příjemná spolupráce s výbornými režiséry pracujícími na tomto díle. Na Životě a díle Soudce A. K. se mnou spolupracují výborní herci. Není to žádný hloupý povrchní seriál, ale snaží se jít do hloubky. Mám pocit, že takové projekty se prostě neodmítají.

Bylo náročné spolupracovat se čtyřmi režiséry na tomto projektu?

Má to samozřejmě svoje specifika. Každý režisér pracuje trochu jinak a má jiný přístup. Pro mě je to o to zajímavější. Vzhledem k tomu, že to jsou velmi dobří režiséři, tak se nikdy nemusím obávat toho, že by slevovali z nároků.

V profesním životě Adama Klose se udála jedna velká změna. Už neřeší občanské, ale trestní právo. Musel jste se na to nějak speciálně připravovat?

Podstatné je, že se změnila podoba a složení soudní síně. Finální verdikt soudce nyní není jen rozhodnutí soudce, ale i senátu. Takže přibyl dialog s jeho členy. To jsou vlastně soudci z lidu a každý z nich

má svůj pohled na věc. K dispozici je vždy omezený objem informací, svědci jsou ovlivněni, obhajoba i žaloba svým způsobem lžou, takže je to velmi těžké najít tu správnou cestu.

Dopadaly na Vás nějak konkrétní případy, přece jen to byly kauzy, které hýbaly společností.

Když jsem se připravoval na roli, tak mě ty kauzy ovlivnily. Každý ten případ vypovídá o temných silách, které jsou v každém člověku.

Jak se postava Adama Klose vyrovnává s tím, že přešel k nebezpečnější a intenzivnější rovině justice a zároveň se mu narodila dcera. Jak zvládá roli otce?

Narození dcery je pro Adama velmi silný moment. Je zaneprázdněn hledáním spravedlnosti a najednou přijdou velmi silné city k dceři, které jsou ještě posíleny tím, že je matka nezvěstná. Dcera v příběhu slouží jako takový protipól soudní síně.

Jak Vy vnímáte roli soudce ve společnosti?

Pochopil jsem, že to musí být velmi náročná profese. Na soudcích leží obrovská zodpovědnost. Někdy jsem měl pocit, že těch informací k tomu rozhodnutí je velmi málo.

Bez čeho se člověk neobejde v této profesi?

Člověk si musí umět držet odstup. Není možné, aby člověk každý případ naplno prožíval v osobní rovině.

Robert Sedláček je pověstný tím, že ve svých dílech velmi kriticky nahlíží na

společnost. Bude v podobném duchu i druhá řada Soudce A. K.?

Na Robertovi si velmi cením, že se nebojí jít do hloubky a nebojí se mluvit o věcech, které jsou nepopulární. Rozhodně to je věc ojedinělá a i po práci na druhé řadě jsem pochopil, že jeho pohled na věc není povrchní a není jednostranný. Což je o to cennější a užitečnější v případě Soudce A. K. protože v justici ty kauzy nikdy nejsou černobílé.

Daniela Kolářová: Soudce je velmi prestižní a zároveň nesmírně zodpo- vědná profese

Mezi první a druhou řadou uběhlo osm let, jak se postava matky Adama Klose proměnila?

Řekla bych, že matka Klosová je méně sebevědomá, cítí se osaměle, učí se být babičkou a sbližovat se s Adamem.

Na začátku druhé série se dozvíme, že postava Vašeho manžela umřela. Ovlivnilo to nějak charakter Vaší role?

Ano určitě, řekla bych, že musela přehodnotit hodně věcí.

V seriálu hrajete s Davidem Švehlíkem a Markem Danielem. Jak se Vám spolupracuje s touto generací herců?

Nenašla bych žádný problém. Jsou to kvalitní mladší kolegové i kvalitní lidé.

Na Životě a době Soudce A.K. je zajímavé, že ho režírovali celkem čtyři režiséři. Jak se Vám v takovém systému pracuje?

V první sérii to byli tři režiséři, teď přibyl ještě jeden. Naučíte se odhadovat jejich způsob myšlení a není čas na debaty. Umím respektovat odlišnost, základ z mé strany je přijít dobře připravená.

Jste herecká legenda. Radim Špaček ocenil, že konečně spolupracoval i s Vámi a byl to pro něj velký zážitek. Není někdy ten respekt svazující?

Děkuji, trochu jste mě rozesmál s tou hereckou legendou. Myslím, že režiséři respektem šetří a nenechají se legendami svazovat. Ani bych po tom netoužila.

Režisér Robert Sedláček se ve svých projektech zaměřuje na společnost velmi kriticky. Je to patrné i v pokračování

Soudce A.K., zvláště když se jedná o reálné případy?

Fakt je, že Robert Sedláček často přepisuje dialogy a při jeho režii je znát jisté napětí. Ale je to jeho způsob přemýšlení o situacích, vztazích postav. Vyhýbá se klišé a spíš inklinuje k negativním motivacím figur.

Seriál čerpá ze soudního prostředí. Jak Vy v reálném životě vnímáte roli soudce a čím je pro Vás jeho role ve společnosti?

Jsem občanka, která si přeje, aby bylo právo slepé, a to má v praxi symbolizovat rovnost práva bez ohledu na společenské zařazení žalobce i žalovaného. Nezávislé soudy mají na zemi zastupovat mravní kodex společnosti proti nemravnému chování či jednání lidí. Je to velmi prestižní a zároveň nesmírně zodpovědná profese.

Jaké povahové rysy by podle Vás soudce měl mít?

Nevím, jak bych si mohla dovolit taxativně vymezovat charakterové rysy soudkyním a soudcům. Ale spíše se snažím hledat kvalitu soudců v jejich odvaze a neúplatnosti, protože to je asi největší kvalita jejich profese.

V čem myslíte, že se druhá řada filmově a televizně posouvá?

Myslím, že druhá řada je „akčnější“, s určitým nebezpečím a rizikovými situacemi hlavních aktérů.

Co Vás osobně na seriálu nejvíce baví a zajímá?

Víte, přála jsem si, aby moje postava, ale i všechny ostatní, nebyly černobílé. Aby tam byl pro režiséry a herce materiál, který se dá při práci rozvíjet do nečekaných detailů a scénáře ještě o cosi obohatit. Obecně to platí při každém čtení scénářů či her. Když čtete poprvé materiál, který vás znepokojí a rozruší.

Marek Daniel: Policistu Igora Kubiše spatříme i jako jemného milence

Mezi první a druhou řadou uběhlo osm let, jak se Vaše postava změnila?

Myslím, že ani moc ne, tedy co se týká charakteru Igora Kubiše. Je to pořád svérázný policajt se svým osobním smyslem pro spravedlnost. V této řadě však závažně profesně pochybil a chce vše napravit, od čehož se odvíjí taková temná linka Igorova příběhu. Ale víc neprozradím.

A jak se proměnil kamarádský vztah Vaší postavy a Adama Kloše?

Uvidíme je oba ve velice důvěrných kamarádských chvílích, které však vyústí až ve velikou rozepři.

Adam Klos přisedlal na trestní právo. Změní to něco ve vašem vztahu?

Má pomoc jemu zůstává kamarádská. Tentokrát výrazně pomáhá i Adam mně. Profesně se potkáváme na jednom případě, který nás však rozkmotří.

Vaše postava v seriálu hodně řeší i vztahy se ženami, že?

Igora vidíme v situaci kdy je sám, bez ženy a dcerky, jak se to snaží trochu rozjet. Nicméně se snaží k rodině vrátit. Také ho spatříme jako jemného milence. Tuto linku ze scénáře vydoloval režisér Sedláček a jsem za ni moc rád.

Na Životě a době Soudce A. K. je zajímavé, že ho režírovali celkem čtyři režiséři. Jaké to pro Vás bylo?

Já se potkal se třemi – Sedláčkem, Slámou a Špačkem. Petr Marek mě bohužel minul. Přesto, že každý z režisérů má jiný přístup, tak se nám společně dařilo držet linku postavy v jednotě. Vždyť ono to ani jinak nejde. Já rád pracoval se všema.

Seriál čerpá ze soudního prostředí. Jak Vy v reálném životě vnímáte roli soudce a čím je pro Vás jeho role ve společnosti?

Já jsem velice rád, že v reálném životě jsem u soudu sice byl, ale už si na to ani nevzpomínám. Tedy jsem rád, že zkušenost téměř nemám. Myslím, že soudci jsou nesmírně důležití a je mi líto, že je jich málo a jsou zahlceni spoustou práce a když chce normální smrtelník něco k soudu dát, protože myslí, že je to tak správné, tak to často k tomu soudu nedá, protože tak nějak dopředu tuší, že by to stejně nedopadlo.

A ještě se zeptám podobně, jak vnímáte roli policisty ve společnosti?

My máme každé ráno u přechodů u školy, když vedu syna, městské strážníky. To je skvělé. Nicméně, tím to hasne. Byl bych rád, kdyby na chod města strážníci dohlíželi a stali se takovými „šerify“ svých čtvrtí.

Jaké povahové rysy by podle Vás soudce měl mít?

Soudce musí být racionální, v dobrém slova smyslu chladně uvažující – přesto empatický a samozřejmě hodně vzdělaný.

V čem myslíte, že se druhá řada filmové a televizně posouvá?

Řekl bych, že je to větší drama. Tedy tím myslím, ty průvodné linky vinoucí se celým seriálem.

Co Vás osobně na seriálu nejvíce baví a zajímá?

Měl jsem rád první řadu a užil jsem si stejně tak druhou. Prostě, když je práce dobrá, tak jí dělám rád a baví mě více méně vše.

Anotace prvních pěti dílů:

1. díl – LÁSKA

Soudce Adam Klos soudí trestní případy. Vraždy, násilnosti, podvody a loupeže. Žije sám, Laura se kamsi ztratila a nechala mu na starost malou dceru Báru. Otec zemřel, matka stárne a trošku pije. Práce je to, co dává Adamovu životu řád a trochu smyslu. Jeho první případ se podobá příběhu o Bonnie a Clydovi. Žena osvobodí svého milence z vězení a snaží se s ním dostat do bezpečí. Jejich útěk končí tragicky, muž se zastřelí, žena je postřelena do zad, zatčena a dočasně upoutána na invalidní vozík. Při pronásledování někdo z nich těžce postřelil policistu. Soudním jednáním se táhne základní otázka – kdo vlastně střílel? Mrtvý trestanec, nebo jeho milenka? A obhajoba hraje na city – je to ještě zločin, když byl spáchan z lásky?

2. díl – PLÁN

Bohatý muž, upoutaný na invalidní vozík, má mladou a surově nevěrnou ženu. Také má přítele, bývalého vojáka, který se o něj stará. Z této situace plyne rozuzlení: trest, který nesmí být odhalen. Není snadné vymazat ze života mladou ženu tak, aby nic nenavědčovalo násilnému činu, který má za následek smrt. Invalidní muž zdánlivě váhá, ale v skrytu duše už je rozhodnut. Voják pak nalezne naprosto originální, nečekaný a přitom logický způsob provedení, které jim má zajistit bezpečí. Před soudcem Adamem Klosem stojí zvláštní trestní případ. Zatčený a souzený voják, který byl u smrti nevěrné ženy, odmítá jakoukoliv vinu. Byla to nehoda, tvrdí přesvědčivě, nikoli úkladná vražda. Brání se sice nevěrohodnými, nicméně možnými a představitelnými argumenty, které žaloba nedokáže zcela rozbít. I jeho přítel a zaměstnavatel je vysoce inteligentní a dokáže udržet své

nervy na uzdě. Čím dál více před soudcem Adamem Klosem narůstá složitý případ a roste i jeho odpovědnost: policie, prokuratura, tisk – všichni mohou spekulovat, zda šlo o nehodu nebo vraždu, jen on, soudce, musí rozhodnout.

3. díl – BÍLÝ SVINĚ

Případy rasově motivovaných trestních činů patří v soudní praxi k nejtěžším, neprotivnějším a společensky nejnebezpečnějším. Kdosi objedná skinovo auto mincí. Cikorky, vrčí skini a chystají se čin pomstít. Chystají se vrazit do pastí. Přepadení Romů se změní na přepadení bílých. Romů je víc, rozbijí bílým auto a poté i huby. Dosti vážné následky a po nich soud, kterému předsedá Adam Klos.

Svým způsobem je odvážné postavit tyhle věci naopak, většinou trpí Romové, bílí jsou ti silnější. Proces nicméně probíhá podle očekávání, skini vypadají jako slušní, úctyhodní občané, Romové působí jako násilníci, kdykoli ochotni vyrazit do boje o svou čest. Ale vše je složitější. Animosita světa bílých i světa Romů je zřetelná a nezvratná. Chce to hodně nervů do něčeho takového vstoupit. Adam do toho vstupuje. Zákon je neúprosný a rozsudek nakonec musí být vyneseno...

4. díl – SESTŘIČKA

Zdravotní sestra Sochorová je nešťastná, zklamaná, vyhořelá žena. Pracuje na oddělení, kde často umírají lidé, staří, nemocní, bez perspektivy. Práce ji nenaplňuje, spíše unavuje, vždyť to všechno stejně vede ke smrti. Spolupracovnice ji nemají rády, léka-

ři jí nedůvěřují. Manžel ji surově usurpuje, dcera se jí vzdaluje. A staří bezmocní lidé umírají. Jeden – ale před ním možná bylo sedm dalších, ledacos tomu nasvědčuje. Objevuje se podezření, že jim sestra Sochorová pomáhá. Žalobce má brzy jasno, Sochorová je zabíjí, aby s nimi měla méně práce. Ale není to tak jasné. Medicínsky vzato jde o otravu kaliem, podaným přímo do krevního oběhu. Sochorovou však při tom nikdo neviděl, jsou tu jen nepřímé důkazy. Počet zavražděných na oddělení může stoupat výše. Před Adamem je složitý, ve své plnosti hrůzný případ. Obžaloba trvá na svém, obhajoba však její názor docela úspěšně zpochybňuje. Nemohlo to být jinak? Obžalovaná žena nedává odpověď, stejně jako svědkové, svědčící pro i proti ní. Případ, kvůli kterému soudce nespí. Je ta nešťastná žena vinná, anebo nevinná?

5. díl – GURU

Guru – neboli charismatický, exoticky vzdělaný muž vlastním jménem Lipský, vládne ženám, nebo alespoň určitému druhu žen, svých zákaznic. Zbavuje je toho, co v nich údajně zbylo po nenáviděných mužích – samozřejmě s vlastním sexuálním ziskem. Důvěra žen je nekonečná, ovšem – jak už je u žen obvyklé, ne všech. Několik jeho zákaznic ho žaluje. Pro zneužití, pro podvod, pro znásilnění. Především jeho vyhozená, skrytě zamilovaná asistentka. Soudce Adam Klos tuší, že půjde o složitý, záladný případ, v němž se budou střetávat otázky právní a společenské s otázkami víry, která je přirozeným právem každého svobodného člověka. A nemýlí se. Znalci zápasí mezi sebou. On sám zápasí s někým, kdo se jakoby vymyká běžnému řádu věcí, kdo uniká kamsi dál a výš. Jenomže uniknout

nesmí, to si soudce dobře uvědomuje, to je úloha práva a jeho odpovědnost. A tak se musí pokusit nalézt to podstatné, to nepochybné, co převáží i exotická moudra charismatického Guru...

ŽIVOT A DOBA SOUJCE A.K.

režie

Robert Sedláček
Bohdan Sláma
Radim Špaček
Petr Marek

scénář

Zdeněk Zapletal

kamera

Jan Šuster

dramaturgie

Jan Otčenášek

architekt

Martin Kurel

výkonný producent ČT

Martin Lubomírský

výkonný producent Buc-film

Jaroslav Bouček

kreativní producent

Jan Lekeš

hrají

David Švehlík
Daniela Kolářová
Marek Daniel
Daniela Byrtusová
a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz>

pavel.kral@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2017